

Havforskningsinstituttet
Postboks 1870 Nordnes
5817 Bergen

Trondheim, 24.06.2021

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2021/4131

Saksbehandler:
Tone Lise Alstad Eid

Vedtak i klagesak om ferdsel i sjøfuglverneområder i Rogaland

Vi viser til klagen på Statsforvalteren i Rogalands vedtak 25.02.2021. Klagesaken ble oversendt fra Statsforvalteren i Rogaland 25.03.2021.

Vedtak

Miljødirektoratet endrer Statsforvalterens vedtak, og gir Havforskningsinstituttet dispensasjon til innsamling av DNA fra steinkobbe på lokaliteter innenfor Gåsholmen og Årvikholmen naturreservat, Heglane naturreservat med tilliggende fuglefredning, Eime naturreservat med tilliggende fuglefredning, og Jærstrendene landskapsvernområde med biotopfredningar og naturminne.

Dispensasjonen gjelder i perioden 8. – 23. juni 2021 og 2022 på følgende vilkår:

- Det gis tillatelse til maks to landinger per steinkobbekoloni
- Arbeid som gjennomføres skal kun skje i strandsonen
- Ved bruk av motorbåt innenfor verneområdene skal kun lettbåt med inntil to personer benyttes. Maksimal hastighet skal være 5 knop, for å unngå å stresse fugl unødvendig innenfor verneområdene.

Vedtaket er fattet etter naturmangfoldloven § 48, jf. forvaltningsloven § 34 fjerde ledd.

Kort om bakgrunnen for saken

Havforskningsinstituttet (HI) søkte den 18.02.2021 om tillatelse til innsamling av DNA av steinkobbe i verneområder i Rogaland i 2021-2022. Som del av forvaltningen av steinkobbe langs kysten, har Nærings- og fiskeridepartementet bestemt at det skal gjennomføres innsamling og analyse av DNA fra steinkobbeunger i kastekoloniene langs kysten.

I 2021 og 2022 er det planlagt innsamling av DNA i Sogn og Fjordane og Rogaland. Det opplyses i søknaden at undersøkelsene gjennomføres med et innleid fartøy "Arctic Aurora". I lokalitetene brukes gummibåt med påhengsmotor med 2 personer, hvorav en båtfører. Metodikken innebærer innfangning av årsunger (helst når de sover på skjærene, men også med håv i sjøen).

Det skal tas en liten vevsprøve, og ungene slippes fri umiddelbart etter prøvetaking. Det er ikke behov for å gå i land i lokalitetene på en slik måte at hekkeområder for fugl forstyrres, fordi steinkobbeungene i denne tida alltid ligger i tidevannsområdet og helst på skjær som ofte flør over. Det er vanligvis nok med 1-2 besøk i hvert område for å få tilstrekkelig med data.

Det søkes om dispensasjon fra vernebestemmelser for å gjennomføre innsamling av DNA fra steinkobbeunger innenfor perioden 8. – 23. juni 2021 og 2022 i følgende områder: *Årvikholmen og Store Rova ved Kårstø, Gåsholmen, Raudholmen, Magerøya, Imsen, Trettholmen og omkringliggende skjær ved Kvitsøy, samt Håsteinen og Store Sandøy med omkringliggende skjær.*

Statsforvalteren i Rogaland avsto søknaden i vedtak 25.02.2021. Statsforvalteren viser til at de omsøkte lokalitetene ligger innenfor Årvikholmane og Gåsholmen naturreservat, Heglane og Eime fugle- og dyrelivsfredning, Heglane naturreservat, og Jærstrendene landskapsvernområde med fuglefredning. I sin begrunnelse viser Statsforvalteren til verneformålet for de ulike verneområdene, og dispensasjonshjemmelen i naturmangfoldloven § 48. Statsforvalteren viser til jevnlig telling av hekkende fugl, gjennom lokal overvåking i sjøfuglreservat. Sist telling ble gjort sommeren 2020. De aktuelle verneområdene inkluderer flere rødlistearter, som alle er arter hvor eggene klekker i omsøkt periode, slik at artene derfor er svært sårbare for forstyrrelser.

Statsforvalteren viser til at forstyrrelser fra menneskelig ferdsel i hekketiden er oppgitt som en negativ påvirkningsfaktor og begrunnelse for rødlisting for flere av disse artene. Forstyrrelser stresser de voksne direkte, og kan i ytterste konsekvens skremme bort voksne slik at predatorer kan ete opp egg/unger. Da disse artene er rødlistede vil også en forstyrrelse med påfølgende mislykket/reduert hekkesuksess også kunne innebære brudd på forvaltningsmålet i naturmangfoldloven § 5. Selv om det i søknaden påpekes at en ikke skal gå i lands på en slik måte at det forstyrrer hekking, kan uforutsette hendelser skje. Skjær og områder i umiddelbar nærhet til hekkeplass brukes til hvilelokaliteter på dagtid, da mange fuglearter furasjerer på natt-/skumringstid. Steinkobbe er en art med livskraftige bestander i Norge, og regnes som stedbunden til fødested. Graden av hvor stedbundet individ er vil ofte bli redusert med økende predasjon og forstyrrelser, siden fødestedet utgjør en sårbar periode for reproduksjon. Unødige forstyrrelser i denne perioden vil derfor på sikt kunne redusere andelen av bestanden som velger å kaste innenfor verneområdene og derfor ha negative konsekvenser for verneverdiene og bestanden. Statsforvalteren anser det derfor som uheldig å forstyrre steinkobben i denne perioden, og spesielt i verneområder hvor naturverdier skal ha prioritet, jf. verneforskriftens forbud mot forstyrrelse og fangst.

Tiltaket dekker store areal og flere verneområder, slik at det ikke bare er en enkeltlokalitet som potensielt får en reduksjon i hekkesuksess. Videre vil et større antall lokaliteter som besøkes også øke sannsynligheten for uforutsette hendelser, jf. § 9. Sjøfuglbestandene er under betydelig press grunnet flere årsaker, blant annet forstyrrelser i aktuelle områder. Noen av de trua fugleartene har marginalt med hekking i Rogaland. Tålegrensene for slike arter er derfor på et kritisk punkt i forhold til samlet belastning.

Statsforvalteren ser behovet for bedre kunnskap knyttet til forvaltningen av høstede arter, og den praktiske fordelene med valg av periode. Sett i lys av §§ 8-10, så kan statsforvalteren likevel ikke se at det omsøkte tiltaket har en miljøforsvarlig gjennomføring grunnet de mulige negative konsekvensene på truede arter over et stort område.

Statsforvalteren mener tiltaket er i strid med verneformålene, med mulig vesentlige negative konsekvenser for verneverdiene fugl og dyreliv, og at vilkårene for å kunne gi dispensasjon etter § 48 i naturmangfoldloven ikke er oppfylt.

Statsforvalterens vedtak er påklaget av Havforskningsinstituttet i brev av 08.03.2021.

Begrunnelse for klagen

Havforskningsinstituttet viser til at DNA prøvetaking av steinkobbeunger gjøres på oppdrag av Nærings- og Fiskeridepartementet (NFD) og Fiskeridirektoratet. Overordnet mål er å forbedre forvaltningen av steinkobbe, som det gis jaktkvoter på. Basert på analyser av DNA tatt fra steinkobber i noen områder, er det allerede kunnskap om at steinkobbe langs norskekysten består av flere genetisk særegne bestander. Dagens fylkesvise forvaltning medfører en viss risiko for at små genetiske bestander kan bli overbeskattet, dersom mye av jaktkvoten i fylket blir tatt innenfor et område med en liten genetisk egen bestand. Det mangler imidlertid data fra en rekke områder langs norskekysten, som er nødvendig for å kunne etablere en ny forvaltningsmodell bestående av mindre enheter, som tar hensyn til bevaring av lokale steinkobbebestander. DNA kartlegging av steinkobber er svært viktig i revideringen av forvaltningsplanen for steinkobbe i Norge.

Steinkobbene føder unger i tidevannssonen, vanligvis på skjær og holmer, og ofte på skjær som flør over, altså hvor det ikke hekker sjøfugl. Ungene går vanligvis i sjøen allerede første dag de blir født, men de første dagene ligger de også mye på land og er lette å fange for prøvetaking. Det jobbes kun i tidevannssonen, ikke opp i vegetasjonsområder på holmer hvor fugler hekker. Det brukes kort tid (noen få minutter) på et skjær der selungene fanges og tas prøver av. Det er vanlig å jobbe i et område en til to ganger i løpet av den angitte perioden på ca. 14 dager. Det søkes generelt for ca. 14 dager for denne aktiviteten noe som blant annet skyldes at værforholdene vanligvis gjør det umulig å søke om en kort angitt periode på to-tre dager. Det brukes sjelden mer enn en time totalt i en steinkobbekoloni. Det er også vanlig med to besøk med rundt en ukes mellomrom i hvert område, dersom man ikke får tilstrekkelig antall biopsiprøver ved første besøk. HI har lang erfaring med merking og DNA prøvetaking av steinkobbeunger i denne perioden. Hekkende fugl forstyrres minimalt med den omsøkte aktiviteten, da arbeidet kun foregår i tidevannssonen og i sjøen utenfor skjærene, hvor ungene fanges med håv innenfor korte tidsrom.

HI mener det er uklart hva begrunnelsen for avslaget er, og at Statsforvalteren blander sel og fugl. Det konstrueres en situasjon om at man kan komme til å støkke steinkobber inn i fuglekoloniene slik at de skremmer fugl. Dette er noe en aldri har opplevd under slik aktivitet. At man muligens kan komme til å forstyrre fugler som ikke ligger på reir er etter HI sitt syn en svak begrunnelse. Statsforvalteren henviser også til at steinkobbe er en art med livskraftige bestander i Norge. Det må bemerkes at arten inntil nylig var rødlista som sårbar. Nye tellinger viser også en betydelig nedgang i antall steinkobber i Trøndelag og Nordland. Genetiske undersøkelser om steinkobbenes bestandssituasjon i Norge er derfor viktige nettopp for å unngå

at små bestander skal overbeskattes, noe som er hovedbegrunnelsen for den omsøkte innsamlingen av DNA. Dette gjelder også for steinkobber innenfor freda områder i Rogaland.

HI viser til unntaksbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48, og mener hensynet til vesentlige samfunnsinteresser er til stede. Det vises til at tilsvarende tillatelse er gitt i fylkene Nordland, Trøndelag og Møre og Romsdal. Etter søknad til Fylkesmannen i Troms og Finnmark om tilsvarende DNA innsamling fra steinkobbeunger i 2019 og 2020 ble det gitt tillatelse i noen områder, mens det i noen områder ikke ble gitt tillatelse. Begrunnelsen var omtrent den samme som Statsforvalteren i Rogaland gir. Dette ble påklagd til Miljødirektoratet og endte med at tillatelse ble innvilget for alle områdene og undersøkelsene ble gjennomført.

Statsforvalterens vurderinger

Statsforvalteren finner ikke at klagen gir grunnlag for å endre vedtaket. Når det gjelder klagers anførsler om at de ikke skal i land og forstyrre fugl, viser Statsforvalteren til at forstyrrelse av fugl ikke skjer kun ved ilandstigning. Den starter når man nærmer seg hekkeområdet, og vil variere ut fra tidspunkt i hekkeperioden, hastighet, vinkel, transportmetode, og ikke minst de enkelte arters følsomhet for forstyrrelser.

Statsforvalteren viser til at de fleste studiene på konsekvensene av ferdsel på sjøfugl er på ærfugl. Ærfugl er en art som hekker på alle de omsøkte lokalitetene i omsøkt periode. Ærfugl kan starte fluktatferd på opptil 700 meters hold, men forstyrrelser kan ikke alltid observeres visuelt. Hos ærfugl faster hunnen mens hun ruger (22-26 dager) og taper ca. 40% av kroppsvekten mens hun ruger. For å spare energi forblir hunnen derfor sittende på reiret frem til man er bare noen få meter unna. Til tross for rolig atferd forårsaker man en fysiologisk stressrespons når båter er på 100-200 meters hold fra reiret.

Ferdselsforstyrrelse til fots og med båter forårsaker en stor økning i metabolismen og dermed redusert kondisjon hos hunnen. Den fysiologiske responsen varer lenge etter at forstyrrelsen er avsluttet. Redusert kondisjon har en direkte negativ konsekvens for reproduksjon. Hvordan ferdsel forårsaker økt metabolismen (uten fluktatferd) og dertil redusert ungeoverlevelse kommer også frem i sammenfatningsstudier hos andre sjøfugler. Eksisterende kunnskapsgrunnlag for sjøfugl tilsier at 1) atferd alene kan ikke brukes som indikator på forstyrrelser fra ferdsel og 2) ferdsel har negative konsekvenser på naturverdiene selv om en ikke observerer de der og da.

Sannsynligheten for å ikke oppdage reir taler også for begrensende utøvelse av tiltak, jf. § 9. Reirene hos ærfugl er lave og fuglen trykker slik at man kan lett gå på reirene før man ser dem, altså reirene er vanskelige å observere fra båt. Dette gjelder også for arter som teist som hekker i hulrom på små holmer, som vil være vanskelig å oppdage og vurdere forstyrrelse av på avstand. Teist hekket i 2020 i alle de omsøkte verneområdene, utenom Årvikholmane og Gåsholmen naturreservat.

Statsforvalteren viser videre til § 48 andre ledd første punktum som sier at "I avveiningen mellom øvrige vesentlige samfunnsinteresser og hensynet til verneområdet skal det særlig legges vekt på verneområdets betydning for det samlede nettverket av verneområder og om et tilsvarende verneområde kan etableres eller utvikles et annet sted." De omsøkte lokalitetene og

verneområder utgjør kjerneområder for sjøfuglreservatene i Rogaland. De angitte holmene er viktige for nettverket av holmer innad i verneområdene som de er en del av. Det vises til tall for de enkelte verneområdene som omfattes av søknaden, og at disse verneområdene utgjør en vesentlig andel av hekkebestanden i nettverket av verneområder i Rogaland.

Videre vises til alternative områder utenfor verneområdene. Statsforvalteren mener nødvendighetskriteriet i § 48 første ledd tredje alternativ ikke er til stede. Der vises også til naturmangfoldloven § 12 om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder. Statsforvalteren ser nytten av DNA innsamling for å bygge opp kunnskapen til regional differensiert forvaltning av steinkobbe, men har innvendinger til tidspunkt for innsamlingen, hvorvidt de omsøkte verneområdene er nødvendig for utbytte av prosjektet, og er spørrende til valg av innsamlingsmetode.

Miljødirektoratets vurderinger

Miljødirektoratet er klageinstans og kan vurdere alle sider av saken, herunder ta stilling til nye omstendigheter, jf. forvaltningsloven § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve det opprinnelige vedtaket og sende saken tilbake til ny behandling i førsteinstansen. Vi anser at klagen er rettidig mottatt og finner saken tilstrekkelig opplyst til at klagen kan behandles.

Vernebestemmelser

Gåsholmen og Årvikholmen naturreservat i Tysvær kommune, Heglane naturreservat med tilliggende fuglelivsfredning og Eime naturreservat med tilliggende fuglelivsfredning, begge i Kvitsøy kommune, ble alle vernet ved kronprinsreg.res. 7. mai 1982.

Verneformålet for alle tre områdene er å bevare viktige sjøfugllokaliteter med de plantesamfunn og dyrearter som naturlig er knyttet til områdene, særlig utfra hensynet til sjøfuglene og deres hekkeplasser.

I Gåsholmen og Årvikholmen naturreservat er pattedyr og fugler, herunder hi, reir og egg, fredet mot enhver form for skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelse. Jakt, fangst og bruk av skytevåpen er forbudt fra og med 1. mars til og med 1. september.

I Heglane og Eime naturreservater med tilliggende fuglelivsfredning er pattedyr og fugler, herunder hi, reir og egg, fredet mot enhver form for skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelse. Jakt, fangst og bruk av skytevåpen er forbudt. I naturreservatene er det i tiden fra og med 15. april til og med 1. august forbud mot ilandstigning og ferdsel på øyer og holmer og i en 50 m sjøsone omkring. I resten av året skal ferdselen foregå slik at plante- og dyrelivet minst mulig skades og forstyrres.

Jærstrendene landskapsvernområde med biotofredningar og naturminne i Randaberg, Sola, Klepp og Hå kommuner ble vernet ved kronprinsreg.res. 12.12.2003. Søknaden gjelder Håstein-gruppa, inkludert Store Sandøya med omkringliggende skjær. Området er vernet som fuglefredningsområde.

Formålet med fuglefredningsområdene tilknyttet Jærstrendene landskapsvernområde er å ta vare på fuglelivet som er knyttet til områdene og bruker disse som trekk-, hekke- eller overvintringsplasser, og å ta vare på fuglenes livsmiljø i områdene. I disse områdene er fuglene, herunder reir og egg, fredet mot alle former for skad, ødeleggelse og unødig forstyrrelse. Jakt, fangst og bruk av skytevåpen er forbudt hele året. Det er fastsatt ferdselsrestriksjoner for områdene. For Håsteingruppa i Sola kommune er all ferdsel på land på Kjarten, Flatholmen, Frøsholmane, sørlige del av Hoggjo, Sandøy, Kvernholmen, østre del av Buøy og vestre del av Håstein forbudt f.o.m. 15. april t.o.m. 31. juli.

Miljødirektoratets vurdering

Gjennom verneprosessen er det tatt konkret stilling til hvilke vernebestemmelser og hvilket restriksjonsnivå som skal gjelde i verneområdene. Verneforskriftene har en generell dispensasjonsbestemmelse, men denne er etter ikrafttredelse av naturmangfoldloven erstattet av den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48.

Naturmangfoldloven § 48 åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Miljødirektoratet vurderer at det er første alternativ i § 48 som er aktuell å vurdere i denne saken. Det følger av forarbeidene til naturmangfoldloven at dispensasjon av hensyn til vesentlige samfunnsinteresser er tenkt for tilfeller der tungtveiende hensyn av nasjonal betydning tilsier at det gjøres inngrep i et eksisterende verneområde. I slike tilfeller skal det vurderes eventuell dispensasjon til å gjennomføre tiltaket innenfor verneområdet eller endring av vernegrensen. I denne avveiningen skal det legges vekt på verneområdets betydning for det samlede nettverket av verneområder etter § 48 andre ledd.

Første alternativ gir hjemmel til dispensasjon dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdien nevneverdig. Det følger av forarbeidene til naturmangfoldloven at § 48 skal være en sikkerhetsventil for tiltak som ikke kunne forutses eller spesielle tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. For at en dispensasjon skal kunne gis må begge vilkårene være oppfylt. Selv om vilkårene er oppfylt gir ikke dette noe krav på dispensasjon, bestemmelsen er en kan-bestemmelse som innebærer at det skal foretas en konkret vurdering av om det skal gis dispensasjon. Blant annet vil omfanget, miljøvirkningen og nødvendigheten av tiltaket ha betydning. Også om det vil stride mot verneverdiene om tilsvarende dispensasjonssøknader blir innvilget i fremtiden, inngår i denne vurderingen.

I vurderingen av om et tiltak eller en aktivitet er i strid med verneformålet gjøres en konkret vurdering av tiltakets art, plassering, varighet og omfang.

Det følger av forarbeidene til naturmangfoldloven § 48 første ledd første alternativ at vitenskapelige grunner kan begrunne en dispensasjon etter denne bestemmelsen. Det følger av Ot. prp. nr. 52 (2008-2009) s. 425 at "*Selv om vitenskapelige hensyn ofte vil være et motiv for*

områdevern, bør imidlertid ikke verneforskriften åpne helt generelt for tiltak til vitenskapelige formål, da slike tiltak kan bety en belastning for det miljø som skal beskyttes og som den vitenskapelige forskning selv er avhengig av. Det vitenskapelige motivet bak vern vil imidlertid begrunne en mer lempelig eller kurant dispensasjonspraksis til vitenskapelige formål så lenge det ikke er tale om etablering av faste anlegg (ny infrastruktur) eller terrenginngrep i verneområdene. For øvrig bør det legges vekt på om forskningsprosjektet uten særlig ulempe kan utføres utenfor verneområdet og om det utføres på en måte som ikke medfører unødig belastning for naturmiljøet i verneområdet."

Statsforvalteren viser til faren for forstyrrelse av fuglelivet som følge av menneskelig aktivitet, og at forstyrrelse ikke skjer kun ved ilandstigning, men starter når man nærmer seg hekkeområdet. Forstyrrelsen vil variere ut fra tidspunkt, hastighet, transportmetode og de enkelte arters følsomhet for forstyrrelser.

Statsforvalteren viser til at ferdselsforstyrrelse til fots og med båter forårsaker en stor økning i metabolismen og dermed redusert kondisjon hos hunnen. Den fysiologiske responsen varer lenge etter at forstyrrelsen er avsluttet. Redusert kondisjon har en direkte negativ konsekvens for reproduksjon. Statsforvalteren viser videre til føre var-prinsippet når det gjelder sannsynligheten for å ikke oppdage reir. De omsøkte lokalitetene og verneområder utgjør kjerneområder for sjøfuglreservatene i Rogaland.

Havforskningsinstituttet mener hekkende fugl vil forstyrres minimalt med den omsøkte aktiviteten, jobbingen kun foregår i tidevannssonen og i sjøen utenfor skjærene, hvor ungene fanges med håv innenfor korte tidsrom. Det vises til at Havforskningsinstituttet har lang erfaring med merking og prøvetaking av steinkobbeunger i den aktuelle perioden.

Naturmangfoldloven § 48 åpner for at dispensasjon kan gis dersom det ikke er i strid med verneformålet og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Verneformålet for de aktuelle områdene er knyttet til ivaretagelse av sjøfugllokaliteter, særlig ut fra hensynet til sjøfuglene og deres hekkplasser. Vernebestemmelsene setter forbud mot unødig forstyrrelse av dyrelivet. Selv om verneformålet primært er knyttet til sjøfugl, omfattes også steinkobbe av dyrelivsfredningen i verneområdene, og er beskyttet mot unødig forstyrrelse.

Miljødirektoratet er enig i Statsforvalterens vurdering av at den omsøkte aktiviteten kan være forstyrrende for fugle- og dyrelivet i den perioden prøvetakingen pågår. Den omsøkte aktiviteten anses imidlertid ikke å være "unødig", da formålet er å skaffe kunnskap som kan bidra til en bedre forvaltning av steinkobbebestandene som finnes langs kysten. Undersøkelsene som skal foretas krever ikke fysiske inngrep eller tilrettelegging, og forstyrrelsene som aktiviteten medfører vurderes å være forbigående og relativt kortvarige, og i et begrenset omfang med ett til to besøk i perioden.

Miljødirektoratet mener hensynet til sjøfuglene tilsier en streng praksis for dispensasjoner til aktiviteter og ferdsel som kan være forstyrrende for fuglene. Det er også i tråd med retningslinjene for verneområdeforvaltning av ferdsel blir forsøkt kanalisert bort fra sårbare områder, særlig gjelder dette i områder hvor den samlede belastningen er stor, jf. naturmangfoldloven § 10. Miljødirektoratet mener likevel det kan gis dispensasjon til prøvetaking som omsøkt. Etter Miljødirektoratets vurdering vil en kortvarig og forbigående forstyrrelse av

fuglelivet i områdene ikke føre til at verneverdiene blir nevneverdig påvirket, eller at en dispensasjon vil være i strid med verneformålet, jf. naturmangfoldloven § 48.

Selv om lovens vilkår er oppfylt, har ikke søker krav på dispensasjon. Miljødirektoratet legger imidlertid vekt på at lovens forarbeider åpner for en mer lempelig dispensasjonspraksis for vitenskapelige formål. Dette innebærer at i vurderingen av den samlede belastning i området, vil dispensasjoner til vitenskapelige undersøkelser kunne få forrang fremfor andre søknader. Miljødirektoratet vektlegger videre at undersøkelserne kan utføres på en måte som ikke medfører unødige belastning på naturmiljøet og verneverdiene.

Miljødirektoratet tar klagen til følge og gir dispensasjon til at prøvetaking av steinkobbe kan gjennomføres i de aktuelle verneområdene i Rogaland innenfor omsøkt periode. Det er påpekt at det også finnes alternative plasser utenfor verneområdene, og at det fremgår av søknaden at også lokaliteter utenfor verneområdene skal benyttes. Miljødirektoratet forutsetter at prøvetakingen så langt mulig skjer på lokaliteter utenfor verneområdene, for å minske risikoen for forstyrrelse av fuglelivet.

Det gis tillatelse til maks to landinger per steinkobbekoloni, og at arbeidet som gjennomføres kun skal skje i strandsonen.

Når det gjelder bruk av motorbåt, bør hastigheten ikke være for høy for å unngå å stresse fugl unødvendig. Miljødirektoratet setter derfor vilkår om at kun lettbåt med inntil to personer kan benyttes, med en hastighet på maks 5 knop innenfor verneområdene.

Klagerett

Vedtaket er endelig, og dere kan ikke klage på vedtaket.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Knut Fossum
seksjonsleder

Tone Lise Alstad Eid
seniorrådgiver

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:
Statsforvalteren i Rogaland